

Färdner om Karl den XII.

1

Om Karl den XII berättas det att han hade en virkad skjorta av silke som hans systers hade virkat åt honom, denna skjorta var "förtrollad" så att ej några kulor bet på den utan studsade tillbaka, kungen kunde således utan vidare ställa sig i det värsta kulregn utan riskera att bli skjuten.

Så berättas det att en gång han var i krig med ryssen ställde han sig mitt i det värsta kulregnet så att hans kläder blevo sönderskjutna i trasor då skakade kung Karl på sig och sade till sin betjänt när kulorna föll: "Se hur blåbukarna trillä"

En annan gång när ryssarna sköt med kanoner på honom stod han mitt i kulströket och parerade när kanonkulorna kommo och spjarkade dem tillbaka på ryssarna, hans betjänt bad att han skulle få försöka att spjarka tillbaka någon

Lägner om Karl den XII

2.

kula, men kungen sa: "du har för svaga ben!"

Men en gång när kungen inte såg det gjorde betjänten ett försök, följden blev att benet gick av på betjänten. Då sade kungen: "Var det inte det jag sade dig, att du hade för svaga ben!"

När så kung Karl stupade vid Fredrikstens fästning söndagen den 30 november 1719 gick ett rykte bland almogen att han blev skjuten av sina egna, som kula användes en knapp ur hans egen tröja om knappen var en torkad snokhuvad kränkt på så sätt bröts förtrollningen, och så siktade sköten på hans huvud, där kunde ej den förtrollade silkes-skattan preta.

En sägen från Bolmsö Vestbo

En sägen vet berätta att på Bolmsö bodde fordoms-
dags en konung som hade en dotter som hette Hervor
som var mycket vild till lynnet. Hennes moder var
av Bolmsö kungen Angrim rövd i England. Något
husligt arbete ville inte denna konungadotter befata
sig med, hennes största nöje var att rida på vilda
hästar och särskilt en vit mycket vild häst tyckte
hon mycket om. Hon blev gift och fick "vildbrasare"
till söner. Efter hennes död tyckte sig Bolmsöborna
i salvedgången se henne i skyarna komma ridande
på sin vita häst.

Pågen om dröttningsvadet i sjön Håren

I sjön Håren - belägen i Gnosjö och Skultorps socknas - finnes ett grund från Håryds udde å västra sidan till Rävabergsudden å östra sidan. Grundet kallas i dagligt tal för "Dröttningsvadet". Pågen vet berätta, att en drötning kom till Håryd västerom ifrån följt av fiender och i Håryd blev hon visad vadet över sjön Håren, "ty i vattnet synes ej några fotsteg efter hästarna". Även måste den kännas till vadet, som vill över sjön, vilken här är ganska bred.

Pågen vet berätta, att drötningen kom lyckligt över sjön och gjorde sig sedan å ett högt berg i Hemäsa-skogen Skultorps socken - nämnda berg kallas ännu i dag för "fruberg".